

تدوین برنامه خشک کردن چوب ممرز (*Carpinus betulus*) به ضخامت ۷/۵ سانتی‌متر در کوره

*محراب مدهوشی^۱، آمیا کاظمی ویسری^۲، اصغر امیدوار^۱ و قنبر ابراهیمی^۳

^۱به ترتیب اعضاء هیأت علمی و دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم و صنایع چوب و کاغذ دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، عضو

هیأت علمی گروه چوب‌شناسی و صنایع چوب دانشگاه تهران

تاریخ دریافت: ۸۴/۲/۳۱؛ تاریخ پذیرش: ۸۵/۲/۱۴

چکیده

چوب سبز و تجارتي ممرز (*Carpinus betulus*) به ضخامت ۷/۵ سانتی‌متر در ۳ مرحله جداگانه و با برنامه T₃-B₁ (برنامه پیشنهادی FPL)، T₃-B₂ و T₄-B₂ به منظور دستیابی به بهترین برنامه کوره به نحوی که کیفیت چوب را در حد اپتیمال حفظ کند تا رطوبت نهایی ۸ درصد خشک گردید. دمای خشک اولیه در هر یک از سه برنامه به ترتیب، ۴۳، ۴۳ و ۴۴ درجه سانتی‌گراد و دمای خشک نهایی ۷۱، ۷۱ و ۸۲ درجه سانتی‌گراد انتخاب گردید. مقدار معایب کمانی، انحناء، تاب و ترک سطحی تخته‌ها در هر یک از مراحل اندازه‌گیری و تحلیل و ارزیابی نتایج با استفاده از ترسیم نمودارهای کنترل کیفیت به عمل آمد. نتایج نشان دادند که میزان تغییرات معایب مورد نظر تخته‌های خشک شده در برنامه T₄-B₂ در مقایسه با دو برنامه دیگر نسبت به قبل از خشک شدن در دامنه قابل قبول آماری قرار دارند و پراکنش آنها نسبت به خط میانگین از وضعیت بهتری برخوردار است.

واژه‌های کلیدی: برنامه کوره، ممرز، انحناء، تاب، ترک سطحی

مقدمه

باید طی فرآیندهای مشخصی خشک گردد که به‌طور شاخص و تجارتي شامل چوب خشک‌کنی در هوای آزاد و چوب خشک‌کنی در کوره می‌باشد. بر خشک کردن چوب فوایدی مترتب است که می‌توان به‌طور خلاصه به موارد زیر اشاره نمود (ابراهیمی و فائزی‌پور، ۱۳۷۳؛ ابراهیمی، ۱۳۶۲؛ کلمن و کوت، ۱۹۸۴): ۱) ثبیت ابعاد بهتر چوب، ۲) افزایش قابل توجه عمر مفید چوب در هنگام مصرف به جهت کاهش تبادل رطوبتی با محیط، ۳) بهبود قابل توجه خواص مکانیکی، ۴) کاهش هزینه حمل الوار، ۵) سهولت پرداخت و ماشین‌خوری.

آب بخش قابل توجه‌ای از درخت زنده را تشکیل می‌دهد، از این رو وقتی درختی می‌میرد یا در اثر قطع و استحصال تبدیل به الوار می‌شود بخش قابل توجه‌ای از رطوبت موجود خود را در اثر تبادل رطوبتی با محیط از دست می‌دهد (کلمن و کوت، ۱۹۸۴؛ اسکار، ۱۹۸۸؛ سیمپسون، ۱۹۸۳). اما این مقدار کاهش به میزانی نیست که امکان دستیابی به مقدار رطوبت مورد نیاز در فرآیندهای بعدی تبدیل الوار در واحدهای تولید مصنوعات چوبی را فراهم سازد. بنابراین چوب الزاماً

*- مسئول مکاتبه: madhoushi@gau.ac.ir

کشورهای دنیا در این زمینه مشخص و اهمیت بیش از پیش لزوم انجام تحقیقات در راستای تدوین برنامه‌های چوب خشک کنی گونه‌های داخلی روشن می‌گردد.

پس از معرفی اولین سری از برنامه‌های کوره گونه‌های ایالات متحده آمریکا در اوایل دهه ۱۹۵۰ (کلمن و کوت، ۱۹۸۴)، اولین راهنمای عملی راه‌اندازی کوره‌های چوب خشک‌کنی توسط راسموسن (۱۹۶۱) منتشر گردید که حاوی اطلاعات مفیدی در مورد کد برنامه‌های مختلف پهن‌برگان و سوزنی‌برگان ایالات متحده آمریکا بود. تدوین برنامه‌های کوره طی دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ برای گونه‌های دیگر و در کشورهای مختلف به همراه مطالعات تکمیلی و عمیق‌تر در خصوص رفتار خشک شدن آنها ادامه یافت (هوکز، ۱۹۷۷؛ سیمپسون، ۱۹۸۳ الف و ب). در دهه ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ و نیز قرن جاری این روند شتاب بیشتری یافت و منجر به انتشار مقالات متعددی در این رابطه گردید که به‌عنوان نمونه می‌توان به انتشار برنامه‌های مربوط به گونه‌های مناطق معتدله و استوایی (بوون و همکاران، ۱۹۹۳؛ کازلیک و بوون، ۱۹۸۷؛ سیمپسون و وانگ، ۲۰۰۱) و بررسی مسائل اقتصادی کوره‌های چوب خشک‌کنی پهن‌برگان (آرمسترانگ، ۱۹۸۹) اشاره نمود. تأثیر برنامه‌ها و شرایط داخلی کوره بر روی سرعت و کیفیت خشک شدن و نیز انتشار گازهای سمی از چوب‌آلات حاوی صمغ در مطالعات دیگری مورد بحث قرار گرفت (رابین، ۲۰۰۰؛ سیمپسون، ۲۰۰۱).

در ارتباط با مطالعات به‌عمل آمده بر روی گونه‌های داخلی به‌ترتیب قدمت می‌توان به جدول ۱ اشاره کرد که برنامه پیشنهادی در آنها بر پایه کد برنامه‌های FPL اصلاح شده است. شیوه بکار گرفته شده در اصلاح و تدوین برنامه‌ها در تمامی مراحل مطالعات ۲ تا ۷ یکسان و مشابه روش اتخاذ شده توسط مدهوشی و ابراهیمی (۱۳۷۶) می‌باشد و در این مطالعه نیز از همان روش به‌منظور اصلاح برنامه ممرز ۷/۵ سانتی‌متر استفاده گردید که بر مبنای اصول آماری کنترل کیفیت ذکر شده است (ابراهیمی، ۱۳۷۵؛ مدهوشی و ابراهیمی، ۱۳۷۶).

هر چند چوب خشک‌کنی در هوای آزاد در نگاه اول ساده و اقتصادی به‌نظر می‌رسد، معطل ماندن سرمایه و افت کیفیت قابل توجه چوب‌آلات از یکسو و عدم امکان دسترسی به رطوبت‌های پایین مورد نظر به هنگام مصرف از سوی دیگر از معایب این روش به شمار می‌روند (ابراهیمی، ۱۳۶۲؛ سیمپسون، ۱۹۸۳ الف). بنابراین خشک کردن چوب در کوره تحت شرایط کنترل شده‌ای از دما و رطوبت نسبی تحت عنوان برنامه کوره^۱ ضمن مرتفع ساختن موارد فوق، امکان دسترسی به پراکنش یکنواختی از رطوبت نهایی مطلوب را مهیا می‌سازد (ابراهیمی و فائزی‌پور، ۱۳۷۳؛ ونگارت و دنیگ، ۱۹۹۵؛ کازلیک و بوون، ۱۹۸۷).

هرگونه چوبی برنامه ویژه خود را دارد (کلمن و کوت، ۱۹۸۴؛ راسموسن، ۱۹۶۱؛ سیمپسون، ۱۹۸۳ الف و ب؛ سیمپسون و وانگ، ۲۰۰۱) و به همین دلیل استفاده از برنامه‌های مخصوص به هرگونه به منظور خشک کردن آن با توجه به معضلات عدیده‌ای که بخش منابع طبیعی کشور به لحاظ تأمین مواد خام چوبی با آن روبروست، برای صنایع امری اجتناب‌ناپذیر است. از این رو هدف این مقاله در راستای مطالعات مربوط به تدوین برنامه‌های خشک‌کنی کوره برای گونه‌های ایران که توسط مدهوشی و ابراهیمی برای اولین بار در کشور در سال ۱۳۷۳ بر روی گونه راش آغاز و در سال ۱۳۷۶ منجر به انتشار نتایج آن گردید و طی سال‌های بعدی توسط محققین دیگری بر روی گونه‌های دیگر ادامه یافت، معرفی برنامه اصلاح و تدوین شده کوره برای چوب‌آلات ممرز ایران به ضخامت ۷/۵ سانتی‌متر می‌باشد. ممرز جزو گونه‌های صنعتی بومی ایران می‌باشد و در درودگری، صنایع مبلمان، قالب‌سازی و ماکوسازی مصارف بالایی دارد (پارسا‌پژوه، ۱۳۶۸). علت انتخاب این ضخامت نیز به امکان تعمیم برنامه آن به ضخامت‌های پایین‌تر برمی‌گردد. با مروری بر منابع موجود متأسفانه سطح اختلاف فاحش بین وضعیت تحقیقات داخلی و مطالعات به‌عمل آمده در بسیاری از

جدول ۱- سابقه تدوین مهم ترین برنامه کوره گونه های چوبی ایران به ترتیب قدمت.

ترتیب	محقق	سال انتشار	گونه و ضخامت (سانتی متر)	برنامه پیشنهادی
۱	مدهوشی و ابراهیمی	۱۳۷۶	راش، ۵	T ₅ - D ₁
۲	عشوری و ابراهیمی*	۱۳۷۸	بلوط بلند مازو، ۲/۵	T ₄ - D ₃
۳	تذکر رضایی	۱۳۷۶	راش، ۷/۵	T ₄ - B ₂
۴	تمجیدی و ابراهیمی	۱۳۷۷	توسکای بیلاقی، ۵	T ₈ - E ₄
۵	نجفی	۱۳۷۷	بلوط بلند مازو، ۳/۲	T ₅ - D ₃
۶	چاووشی اکبری	۱۳۷۸	بلوط بلند مازو، ۵	T ₄ - D ₃
۷	پیمان سعادت	۱۳۷۹	ممرز، ۵	T ₃ - B ₁

* سال انجام تحقیق ۱۳۷۵.

مواد و روش ها

تهیه نمونه های آزمایشی: تخته های مورد آزمایش به طور تجارتي و به ضخامت ۷/۵ سانتی متر از منطقه کلاردشت تهیه و به محل آزمایشگاه در کلارآباد منتقل گردید. مقاطع چوب ها قبل از برش و نیز به هنگام دسته بندی به ترتیب توسط ضد زنگ و پارافین اندود شدند. در مجموع سه بار جداگانه کوره به منظور اجرای سه برنامه مجزا تهیه گردید. جدول ۲ اطلاعات مربوط به هر بار را نشان می دهد. اندازه گیری ابعاد و معایب بر روی تخته های ردیف های زوج و در مجموع ۳۶ تخته انجام گردید. معایب مورد نظر شامل عیوب کمانی، انحناء، تاب و ترک های سطحی بودند که مقادیر هر یک از آنها قبل و بعد از خشک شدن تعیین و مقدار تغییر آنها محاسبه گردید. تعیین درصد نوع برش ها به لحاظ اهمیت آنها در خشک شدن چوب نیز براساس مشاهدات بصری و بر روی هر دو سطح انجام شد (جدول ۲). بار کوره پس از دسته بندی توسط بلوک های سیمانی از سمت بالا مهار گردیدند تا احتمال کمانی، انحناء و تاب برداشتن چند ردیف فوقانی کاهش یابد.

تهیه نمونه های کنترل و آزمون های تعیین رطوبت اولیه چوب های بارکوره: نمونه های کنترل از هر بار کوره به تعداد ۱۲ عدد و به طول ۷۵ سانتی متر و به فاصله ۹۰ سانتی متر از انتهای تخته انتخاب گردید به طوری که معرف میانگین خصوصیات فیزیکی چوب های بار کوره بودند (شکل ۱). فاصله به منظور حذف اثر خشکی مقطع در نظر گرفته شد. آزمون های تعیین رطوبت از دو سر نمونه های کنترل انتخاب و مقدار رطوبت برای ۳ بار کوره به ترتیب ۳۱/۳۶، ۳۳ و ۳۲/۹ درصد تعیین گردید.

اجرای برنامه ها: بر روی هر بار کوره برنامه مجزایی اجرا و پس از تحلیل نتایج و ارزیابی وضعیت خشک شدن بار بعدی با برنامه دیگری خشک گردید. ابتدا برنامه T₃-B₁ (برنامه پیشنهادی FPL برای گونه ممرز آمریکایی به ضخامت ۷/۵ سانتی متر) (جدول ۳) به عنوان برنامه مبنا در نظر گرفته شد و بر روی چوب های مرحله اول اجرا گردید. سپس چوب های مرحله دوم و سوم به ترتیب با برنامه های T₃-B₂ و T₄-B₂ خشک گردیدند.

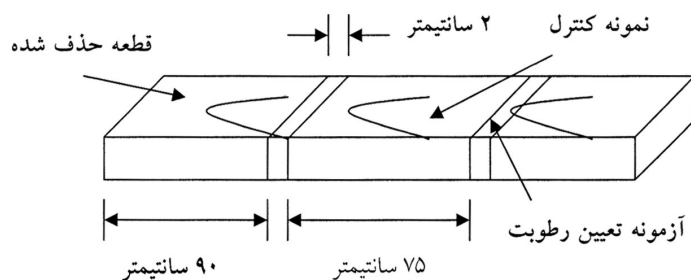
جدول ۲- تعداد، میانگین ابعاد (میلی متر)، حجم کل (مترمکعب)، نوع برش (درصد) تخته ها به تفکیک هر مرحله.

مرحله	تعداد	طول	پهنا	ضخامت	حجم	مماسی	شعاعی	بینابینی
۱	۹۲	۲۶۰۵/۹ (۵۱/۸)*	۱۵۲/۹۹ (۱۰/۸۲)	۷۵/۸۶ (۱/۰۵)	۲/۷۸	۳۰/۵۵	۳۳/۳۳	۳۶/۱۱
۲	۹۵	۲۶۲۷ (۴۸)	۱۵۰/۰۴ (۱۱/۰۳)	۷۵/۶۱ (۰/۶۳)	۲/۸۳	۳۰/۵۵	۴۷/۲۲	۲۲/۲۲
۳	۹۳	۲۶۱۲/۶ (۳۱/۵)	۱۵۳/۴۶ (۱۰/۱۴)	۷۵/۴۲ (۰/۶۳)	۲/۸۱	۳۶/۱۱	۴۱/۶۶	۲۲/۲۲

* اعداد داخل پرانتز نشان دهنده انحراف معیار می باشد.

جدول ۳- برنامه‌های اجرا شده برای بارهای کوره به تفکیک هر مرحله.

T ₃ - B ₁			برنامه بار اول -		
اختلاف دمای خشک و تر (درجه سانتی‌گراد)	دمای خشک (درجه سانتی‌گراد)	رطوبت چوب (درصد)	اختلاف دمای خشک و تر (درجه سانتی‌گراد)	دمای خشک (درجه سانتی‌گراد)	رطوبت چوب (درصد)
۲	۴۳	بالای ۳۵	۱۹	۷۱	متعادل سازی ۲۵ ساعت
۲	۴۳	۳۵	۵	۷۱	تنش زدایی ۲۴ ساعت
۳	۴۹	۳۰			
۵	۵۴	۲۵			
۱۴	۶۰	۲۰			
۲۸	۷۱	۱۵			
T ₃ - B ₂			برنامه بار دوم -		
اختلاف دمای خشک و تر (درجه سانتی‌گراد)	دمای خشک (درجه سانتی‌گراد)	رطوبت چوب (درصد)	اختلاف دمای خشک و تر (درجه سانتی‌گراد)	دمای خشک (درجه سانتی‌گراد)	رطوبت چوب (درصد)
۲	۴۳	بالای ۳۵	۱۹	۷۱	متعادل سازی ۱۶/۵ ساعت
۳	۴۳	۳۵	۵	۷۱	تنش زدایی ۸ ساعت
۴	۴۹	۳۰			
۸	۵۴	۲۵			
۱۷	۶۰	۲۰			
۲۸	۷۱	۱۵			
T ₄ - B ₂			برنامه بار سوم -		
اختلاف دمای خشک و تر (درجه سانتی‌گراد)	دمای خشک (درجه سانتی‌گراد)	رطوبت چوب (درصد)	اختلاف دمای خشک و تر (درجه سانتی‌گراد)	دمای خشک (درجه سانتی‌گراد)	رطوبت چوب (درصد)
۲	۴۴	بالای ۳۵	۲۰	۸۲	متعادل سازی ۲۳ ساعت
۳	۴۴	۳۵	۵	۸۲	تنش زدایی ۶ ساعت
۴	۴۹	۳۰			
۸	۵۴	۲۵			
۱۷	۶۰	۲۰			
۲۸	۸۲	۱۵			

شکل ۱- روش بریدن نمونه کنترل و آزمونه‌های تعیین رطوبت.

رطوبت کل نمونه‌های کنترل و نیز چگونگی تغییرات دماهای خشک و تر برنامه‌های ۳ گانه طی زمان خشک شدن در شکل ۲ ترسیم شده‌اند. ترسیم این نمودارها برای بارهای متعدد کوره از یک گونه می‌تواند گویای سرعت کاهش رطوبت چوب طی زمان باشد. همانگونه که مشاهده می‌شود برنامه دوم به‌رغم وجود رطوبت اولیه بیشتر در چوب‌ها شرایط شدیدتری را برای خشک کردن فراهم می‌کند که شاید چندان مطلوب به نظر نرسد. برنامه‌های اول و سوم شرایط تقریباً مشابهی را نشان می‌دهند. شرایط شدید نامطلوب موجود در برنامه دوم با توجه به چگونگی تغییرات معایب نیز قابل اثبات است.

تغییرات معایب: نمودارهای مشخصه کمی برای مقدار تغییرات اعوجاج، ترک‌های سطحی و نیز نمودارهای کیفی مربوط به تعداد کل معایب در مراحل سه‌گانه خشک شدن در شکل ۳ ترسیم شده است. به‌منظور مقایسه نتایج حاصله از تغییرات معایب، نمودارهای مربوط به هر عیب به‌طور جداگانه به‌صورت جدول ۴ بررسی و برنامه مناسب‌تر در هر مورد انتخاب گردید. همان‌طوری که مشخص است در یک نتیجه‌گیری اولیه برنامه T4-B2 از وضعیت بهتری نسبت به سایر برنامه‌ها برخوردار می‌باشد.

آزمون گرادیان رطوبتی: نتایج این آزمون پس از اجرای هر برنامه در شکل ۴ نشان می‌دهد که رطوبت در پوسته و مغزی نمونه‌ها در هر سه برنامه از توزیع قابل انتظاری برخوردار است، به‌طوری که مقدار رطوبت در مغزی بیشتر از مقدار آن در دو سطح ضخامت است. لازم به یادآوری است که هرچند روند تغییرات در هر سه برنامه مشابه است برنامه سوم در بین دو برنامه دیگر قرار می‌گیرد و رطوبت از توزیع یکنواخت‌تری برخوردار است به نحوی که تغییرات کمتری مشاهده می‌شود، از این رو در مقام مقایسه مناسب‌ترین می‌باشد. لازم به ذکر است که برنامه دوم در این آزمون اختلاف بیشتری بین رطوبت مغز و سطح دارد، همان طوری که قبلاً در سایر موارد نیز شدت تغییرات معایب بیشتری را نشان می‌دهد.

همان‌طوری که از جدول ۳ مشخص است دمای خشک‌نهایی مطابق کدهای پیشنهادی در دو برنامه اول ۴۳ و در برنامه سوم ۴۴ درجه سانتی‌گراد انتخاب گردید. در حین اجرای برنامه متوسط رطوبت نمونه‌های کنترل هر ۲۴ ساعت به‌منظور انتخاب شرایط جدید گام برنامه برآورد می‌گردید. پس از پایان اجرای هر یک از برنامه‌ها، تیمارهای متعادل سازی به‌منظور یکنواخت کردن پراکنش رطوبتی نمونه‌ها و تنش‌زدایی جهت رفع عیب برون سختی با زمان‌های متفاوت و مطابق جدول ۳ اجرا گردید. زمان تنش‌زدایی با توجه به میزان برگشت عیب برون سختی لنگه‌های آزمون تنش بعد از تنش‌زدایی در مقایسه با قبل از آن مشخص می‌شد.

تغییرات معایب: پس از تعیین مقدار تغییرات اعوجاج و ترک‌های سطحی قبل و بعد از خشک شدن، هر طبقه از چوب‌هایی که اندازه‌گیری بر روی آنها انجام شده بود (در مجموع ۶ ردیف) به‌عنوان یک بهر فرض شد تا با استفاده از تکنیک‌های کنترل کیفیت و بر پایه قوانین آماری و تعیین حدود قابل قبول برای آنها، روند تغییرات این عیوب مشخص گردد. بدین منظور از نمودارهای بازرسی مشخصه کمی استفاده شد. همچنین وضعیت کل معایب در هر یک از بارهای خشک شده با استفاده از نمودارهای بازرسی مشخصه کیفی تحلیل گردید. در این ارتباط هر یک از معایب کمانی، انحنا، تاب و ترک سطحی به‌عنوان یک عیب و هر طبقه اندازه‌گیری شده در هر بار به‌عنوان یک بهر منظور گردید.

آزمون گرادیان رطوبتی: در پایان اجرای هر برنامه و پس از تنش‌زدایی تعداد ۱۲ عدد آزمون گرادیان رطوبتی به‌منظور تعیین وضعیت تغییرات رطوبت در ضخامت چوب‌ها و نیز بهترین زمان تنش‌زدایی با توجه به آزمون‌های تنش تهیه گردید.

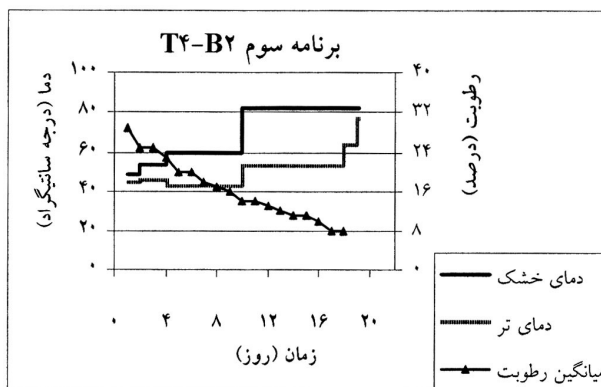
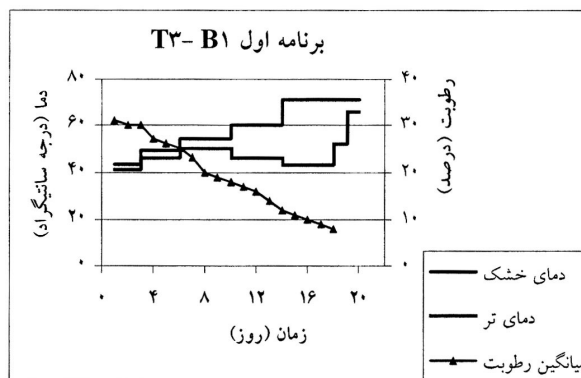
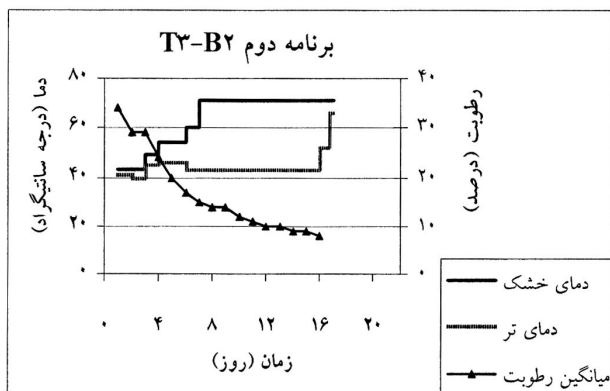
نتایج و بحث

تغییرات رطوبت چوب‌ها و دمای برنامه: با توجه به وضعیت رطوبت نمونه‌های کنترل روند کاهش میانگین

نتیجه گیری

اگرچه تعداد معایب ایجاد شده از نظر کیفی مطلوب و نیز گرادیان رطوبتی در هر سه برنامه تقریباً مشابه است و دلالت بر امکان اجرای این برنامه‌ها دارد برنامه سوم با توجه به تغییرات کمی اعوجاج و ترک‌های سطحی و نیز اختلاف کمتر رطوبت مغزی و سطحی به‌عنوان برنامه مناسب برای این گونه پیشنهاد می‌گردد.

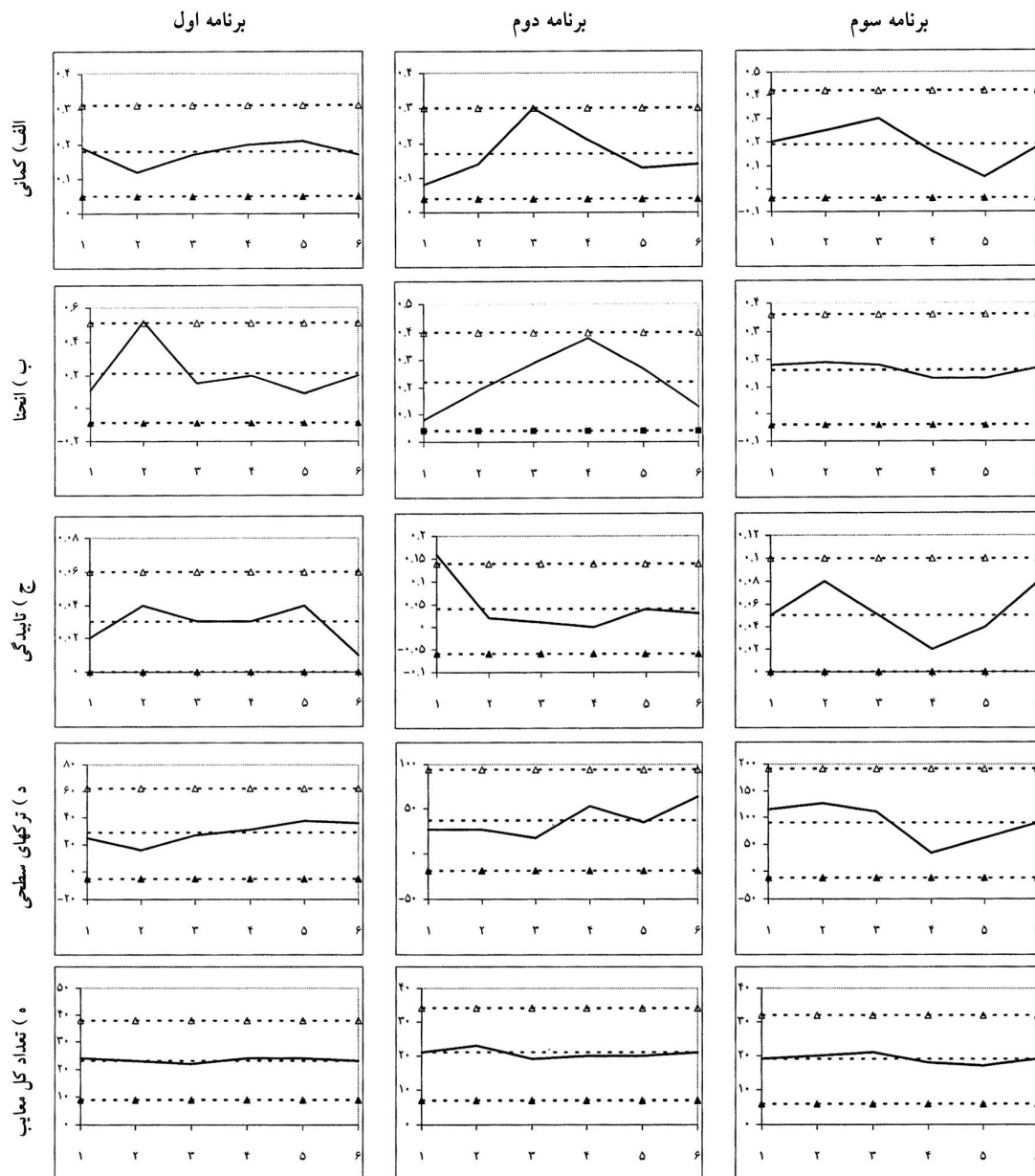
با اجرای برنامه‌های T_3-B_1 (برنامه پیشنهادی FPL)، T_3-B_2 و T_4-B_2 به منظور دستیابی به بهترین برنامه کوره چوب‌آلات ممرز ایران به ضخامت ۷/۵ سانتی‌متر مشخص گردید که از نظر کیفیت معایب، تا حدودی برنامه اول (T_3-B_1) و تا حد بسیار زیادی برنامه سوم (T_4-B_2) از شرایط مناسب‌تری برخوردار می‌باشند.

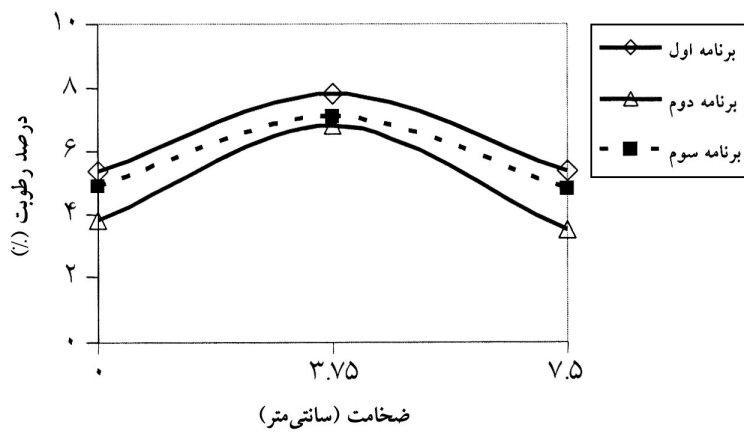
شکل ۲- منحنی تغییرات دمای سه برنامه کوره و کاهش رطوبت چوب‌های بار کوره طی زمان در سه مرحله خشک شدن.

جدول ۴- مقایسه کلی برنامه‌ها براساس نمودارهای کنترل کیفیت و نتایج حاصله.

برنامه	نوع عیب	تعداد کل معایب	گرادیان رطوبتی	نوع عیب		
				کمافی	انحنای	تابیدگی
$T_3 - B_1$	مناسب	مناسب	مناسب	-	-	-
$T_3 - B_2$	-	مناسب	مناسب	-	-	مناسب
$T_4 - B_2$	مناسب	مناسب	مناسب	مناسب	مناسبترین	مناسب

شکل ۳- نمودار مشخصه کمی برای میانگین شدت تغییرات اعوجاج و ترکهای سطحی در مراحل سه گانه خشک شدن. محور افقی نشان دهنده شماره ردیف ردفیت تخته هاست. محور قائم از الف تا د میلی متر و ح تعداد می باشد.

شکل ۴- منحنی توزیع رطوبت در آزمون گرادیان رطوبتی.

منابع

۱. ابراهیمی، ق. ۱۳۶۲. چوب خشک کنی در هوای آزاد (ترجمه)، چاپ اول، انتشارات علمی و فن، ۲۵۳ صفحه.
۲. ابراهیمی، ق و م. فائزی پور. ۱۳۷۳. چوب خشک کنی در کوره. چاپ اول، انتشارات دانشگاه تهران، ۴۶۱ صفحه.
۳. ابراهیمی، ق. ۱۳۷۰. کنترل کیفیت «علوم اطمینان»، چاپ اول، انتشارات دانشگاه تهران، ۳۸۸ صفحه.
۴. پارسا پژوه، د. ۱۳۶۸. تکنولوژی چوب، چاپ دوم، انتشارات دانشگاه تهران، ۴۰۴ صفحه.
۵. چاووشی اکبری، ر. ۱۳۷۷. تدوین برنامه کوره برای خشک کردن چوب بلوط بلند مازو ۵۰ میلی متر، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی، ۹۸ صفحه.
۶. تذکر رضایی، ا. ۱۳۷۶. تدوین برنامه کوره برای خشک کردن چوب راش ۷/۵ میلی متر، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی، ۸۸ صفحه.
۷. تمجیدی، ع. و ابراهیمی، ق. ۱۳۷۷. تدوین برنامه خشک کردن چوب توسکا به ضخامت ۵ سانتی متر (*Alnus subcordata*). پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت مدرس، ۸۵ صفحه.
۸. سعادت، پ. ۱۳۷۹. تدوین برنامه خشک کردن چوب ممرز به ضخامت ۵۰ میلی متر، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی، ۷۹ صفحه.
۹. عشوری، ع و ابراهیمی، ق. ۱۳۷۸. تدوین برنامه خشک کردن چوب بلوط در کوره متعارف، مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، ۳۱-۳۶: (۳)۶.
۱۰. مدهوشی، م. و ابراهیمی، ق. ۱۳۷۶. تدوین برنامه خشک کردن چوب راش (*Fagus orientalis*) در کوره، مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، ۴ (۴): ۱۴-۵.
۱۱. نجفی، ه. ۱۳۷۷. تدوین برنامه کوره برای خشک کردن چوب بلوط بلند مازو ۳۲ میلی متر، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی، ۸۶ صفحه.
12. Armstrong, J.P. 1989. Feasibility of integrated manufacturing system for kiln hardwood. Forest Prod. J.: 39 (3): 59-63.
13. Boone, R.S., Kozlik, Ch.J., and Bois, P.J. 1993. Dry kiln schedules for commercial wood. USDA Forest Service, Forest Products Laboratory.
14. Hooks, R.A. 1977. Drying of British wood. TRADA. 4 pp.
15. Kollmann, F., and Cote, W.A. 1984. Principles of wood science and technology. Vol I. Springer-Verlag.
16. Kozlik, C.J., and Boone, R.S. 1987. High-temperature kiln drying of 1-inch red alder lumber. Forest Prod. J.: 37(6): 21-24.
17. Rausmussen, E.F. 1961. Dry kiln operator is manual: USDA Forest Service, 197 pp.
18. Rubin, Sh. 2000. Influence of drying schedule on VOC emission from kiln-drying Loblolly pine lumber. Forest Prod. J. 50 (4):
19. Skaar, C. 1988. Wood-water relations. Spring-verlag. 283 p.
20. Simpson, W.T. 1983a. Drying wood: A review, Part I. Drying Technology J. 2 (2): 235-264.
21. Simpson, W.T. 1983b. Drying wood: A review, Part II. Drying Technology J. 2 (2): 353-368.
22. Simpson, W.T. 2001. Effect of air velocity on the drying rate of single eastern White pine boards. USDA Forest Service Research Note. 7 p.
23. Simpson, W.T., and Wang, X. 2001. Time-based kiln drying schedule for sugar maple for structural uses. USDA Forest Service Research Note. 6.
24. Wengert, E.N., and Denig, J. 1995. Lumber drying today and tomorrow. Forest Products J.: 45(5): 22-30.

Kiln-drying schedule for *Carpinus betulus* with thickness of 7.5 cm

M. Madhoushi¹, A. Kazemi-Veisari², A. Omidvar¹ and Gh. Ebrahimi³

^{1, 2}Respectively Faculty members and Former M.Sc. student, Dept. of wood and paper engineering, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, ³Dept., of wood Science and Technology, University of Tehran, Karaj, Iran

Abstract

To establish a kiln-drying schedule for Iranian hornbeam (*Carpinus betulus*), modification of a recommended FPL schedule (Forest Products Laboratory) was adopted. This study was conducted by using of a conventional kiln in pilot scale and by applying a three-step experimental modification on green and commercially cut hornbeam lumber with nominal thickness of 7.5 cm. T₃-B₁ was selected as basis schedule followed by applying of T₃-B₂ and T₄-B₂ as recommended by FPL. The physical characteristics of lumbers were recorded before and after drying for comparison by using of the quality control chart technique. Results showed that the drying of Iranian hornbeam with T₄-B₂ is more satisfactory compared with other kiln schedules.

Keywords: Kiln schedule; Hornbeam; Crooking; Warping; Surface check